

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Місаренко Т. О., здобувач вищої освіти групи МЕН 3/1

Миколаївський національний аграрний університет

Аналізуючи економічну літературу, можна виділити наступні підходи до поняття категорії інноваційний потенціал:

- Інноваційний потенціал є сукупністю ресурсів, необхідних для здійснення інноваційної діяльності.

- Інноваційний потенціал, в першу чергу, пов'язаний з можливостями використання ресурсів.

- Інноваційний потенціал - це здатність і готовність учасників економічних відносин вести інноваційну діяльність.

- Інноваційний потенціал змішують з іншими категоріями, такими як науково-технічний потенціал, інтелектуальний потенціал і т. д.[1].

На нашу думку, наявність інноваційних можливостей (потенціалу) є необхідною умовою для успішного здійснення інноваційної діяльності та в цілому інноваційного процесу. Інноваційний потенціал являє собою міру потенційної здібності і готовності підприємства, в тому числі фінансово, виконувати поставлені конкретні інноваційні завдання.

Інноваційний потенціал підприємства характеризує її здатність до розвитку через інноваційно-інвестиційну діяльність. Її основою є досягнутий техніко-технологічний рівень, який характеризується сукупністю використовуваних технік і технологій для виробництва продукції на підприємстві. У зв'язку з цим можна сказати, що більш високий техніко-технологічний рівень вказує на можливість застосування більш радикальних інновацій. При проведенні оцінки інноваційного потенціалу аграрних підприємств можна виявити ресурси, необхідні для підвищення рентабельності виробництва. В результаті такого аналізу з'являється можливість здійснення прогнозу результатів інноваційної діяльності та коригування напрямку інноваційного розвитку організації.

У сільському господарстві здійснення певних стадій інноваційного процесу притаманне певному виду підприємств (табл.1).

Таблиця 1. Стадії та суб'єкти інноваційного процесу в сільському господарстві [2].

Стадія інноваційного процесу	Зміст	Суб'єкт
Інноваційна науково-дослідницька діяльність	Отримання нових ідей на основі проведення фундаментальних та прикладних досліджень.	НДІ, ВНЗ, науково-виробничі об'єднання.
Розробка	Створення нових зразків продукції, послуг, технологічних процесів, соціально-економічних механізмів.	НДІ, ВНЗ, науково-виробничі об'єднання.
Впровадження	Застосування інновацій в досвідченому виробництві.	Досвідчено-виробничі та навчально-виробничі господарства.
Масове виробництво	Випуск інновацій великими партіями.	Сільськогосподарські організації та підприємства, досвідчено-виробничі та навчально-виробничі господарства.
Збут (реалізація)	Просування інновацій на ринок.	Досвідчено-виробничі та навчально-виробничі господарства.
Використання	Задоволення конкретних потреб.	Сільськогосподарські організації та підприємства, фермерські господарства, особисті господарства.
Поширення	Адаптація сільськогосподарських інновацій до можливостей та потреб інших галузей.	НДІ, ВНЗ, науково-виробничі об'єднання.
Виявлення нових властивостей	Виявлення нових властивостей інновацій та виникнення нових потреб.	НДІ, ВНЗ, науково-виробничі об'єднання.

Дані таблиці 1 свідчать, що в сільськогосподарських підприємствах, фермерських господарствах і господарствах населення, як правило, здійснюється стадія використання інновацій.

Зазвичай в аграрних підприємствах є деяка частина ресурсів і технологій необхідних для здійснення інноваційного проекту. Інша частина необхідних ресурсів інноваційного проекту купується на фінансові кошти державної підтримки та позикові фінансові кошти. Власні фінансові кошти організації (у тому числі державні субсидії), що виділяються на освоєння конкретної інновації, спрямовуються на придбання певної частини інноваційних ресурсів, у тому числі оборотних коштів, що у підсумку підвищує її інноваційний потенціал та інноваційно-інвестиційну привабливість [3, 4].

Фінансове забезпечення інноваційних проектів є основним фактором, що характеризує інноваційний потенціал, особливо при впровадженні та освоєнні ресурсних інновацій (матеріально-технічних, виробничих, інформаційних, інфраструктурних) і в цілому базисних інновацій.

Отже, у сучасних економічних умовах необхідно проводити реформування аграрних підприємств з метою впровадження інновацій та підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції, що допоможе відкривати нові кордони до міжнародної співпраці у сфері сільського господарства.

Список використаних джерел

1. Москвіна О.С. Інноваційний потенціал як фактор сталого розвитку регіону. URL: <http://www.vsce/ac/ru/newsite/jou/art30-02>. 366 (дата звернення: 28.04.2021).
2. Татаркін А.І., Суховій А. Ф. Ключі до світового ринку: інноваційне підприємництво та його можливості. - М.: Економіка, 2002. - 231 с.
3. Першукевич І.П., Рябухіна Т.М. Розвиток соціально-економічних систем в АПК на основі інноваційних процесів. // Фундаментальні дослідження. – 2016. № 4 (Частина 2), с.419-423.

4. Зяблицева Я. Ю. Вплив ресурсного потенціалу на інвестиційну привабливість сіль госпорганізації // АПК: Економіка, Управління. – 2015. – №9. - С. 89-93.

Науковий керівник – Олійник Т.Г. - кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Недбайло І.І., здобувач вищої освіти групи Б2/2

Миколаївський національний аграрний університет

Аграрний сектор є одним із провідних галузей сільського господарства України. Наша країна все більше експортує зернові та олійні культури, молочну продукцію, яйця та курятину. Але з розвитком аграрного сектору з'явилися і проблеми, які зумовлені недостатнім фінансуванням аграрних підприємств та за забезпеченням державної підтримки. Вирішення цих питань позитивно вплине на розвиток не тільки окремих аграрних підприємств, а й на розвиток всього сільського господарства нашої країни.

Сільське господарство відноситься до основної галузі української економіки, яка є важливою. Саме сільське господарство забезпечує продовольство нашої країни, та дає робочі місця для населення [1].

Відомо, що розвиток тенденцій сільського господарства в кожному регіоні різний, неоднорідний. Наприклад, найменший показник валової продукції у 2017 році спостерігається у Закарпатській області (332,5 млн.грн), а найбільший у Вінницькій області (12954,9 млн.грн), що більше майже в 39 разів [2].

Показники валової продукції завжди будуть відрізнятись, але чим нижчий показник, тим гірше це впливає на стан економіки країни. Такі